

Utorak, 30. maj 2006. godine

Svedok P- 030

Optuženi su pristupili Sudu

Otvorena sednica

Početak 9.35h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite sedite.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Želim svima dobro jutro. Sudija Parker na žalost danas ne može da zaseda, tako da sudija Thelin i ja ćemo na osnovu Pravila (Rules of Procedure and Evidence) sami voditi sednicu. Pre nego što započnemo, želela bih da kažem nešto u vezi sa proceduralnim pitanjima. Ko što znate, danas popodne je planirana sednica koja počinje u 14.30 časova tako da predlažemo da danas zasedamo u dve sesije od sat i po, dakle prva sesija do 11.00 časova, posle koje ćemo imati pauzu i zatim ćemo da radimo do 13.00 časova i završiti za danas. Dakle toliko u vezi s današnjim rasporedom. Sutra ćemo da radimo po normalnom rasporedu od 9.30 časova do 16.30 časova, ali za četvrtak je takođe predviđena jedna izmena. Predlažemo da zasedamo samo pre podne, dakle započeli bismo sa radom u 9 časova i zasedali do 13.45 časova, a isto tako ćemo raditi i u petak. Dakle, voleli bi smo da radimo na taj način. Izvolite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Hteo bih da pokrenem jedno manje pitanje. Radićemo sa ovim svedokom, nadam se da će moje glavno ispitivanje biti danas završeno, a nadam se da će sutra biti završeno unakrsno ispitivanje. Posle toga sledi svedok Grujić u četvrtak. Ali on ima jednu obavezu, odnosno neki sastanak ovog vikenda, dakle mora da ode u petak. Ne znam da li bi moje uvažene kolege mogle da kažu da li će to da bude izvodljivo ili ne. Koliko sam shvatio, reč je o jednom važnom sastanku.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala časni Sude, dobro jutro svima. Pozicija Odbrane u odnosu na gospodina Grujića pre svega zavisi od toga kako će teći glavno ispitivanje. No, imajući u vidu naš raspored za kraj ove i početak sledeće nedelje, mislim da nam omogućava jednu situaciju da gospodin Grujić može da ode da završi svoj sastanak za vikend, s obzirom da mi u ponedeljak ne zasedamo zbog praznika i da zasedanje sledeće nedelje počinje u utorak. Znači, on bi mogao da se vrati u utorak da nastavi svoje svedočenje u unakrsnom ispitivanju, ako za to bude bilo potrebe. Mislim da ovaj raspored koji imamo do kraja ove nedelje ne daje mnogo prostora Odbrani da obeća da može završiti svoje unakrsno ispitivanje do kraja sesije u petak. U razgovorima preliminarim koje smo imali sa predstavnicima Tužilaštva, sa gospodinom Smithom, on je rekao da bi njegovo

unakrsno, ovaj... glavno ispitivanje trajalo otprilike tri... najmanje tri sata. Tako da imajući u vidu raspored koji imamo, Odbrana ne može sa sigurnošću reći da može završiti svoje unakrsno ispitivanje u petak s obzirom na zaista malo vreme koje nam ostaje za tri tima Odbrane. Ali ja se nadam da će Grujić, gospodin Grujić imati mogućnost u tom slučaju da se vrati ovde u utorak i da nastavi sa svojim svedočenjem. Hvala vam.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala gospodine Vasiću. Gospodine Moore, da li mislite da će to biti moguće ako bude potrebno?

TUŽILAC MOORE: Ja ću se raspitati o njegovim obavezama i putem elektronske pošte nadam se da ćemo dobiti uskoro obaveštenje i više ću znati nakon sledeće pauze.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Puno vam hvala.

TUŽILAC MOORE: Mogu li sada da pozovem svog sledećeg svedoka? Zahvaljujem.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Dobro jutro, gospodine. Molim vas da pročitate svečanu izjavu ispred vas.

SVEDOK: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala, izvolite sedite.

TUŽILAC MOORE: Sledećeg svedoka ispitivaćemo na zatvorenoj sednici i imam neki poverljivi materijal. Mislim da su zaštitne mere takođe na snazi, izmene lika i glasa. Ako je to slučaj, to će biti adekvatno. Puno vam hvala. Zamoliću svedoka da pogleda ove informacije i da samo potvrdi da li je tu reč o njegovim ličnim podacima?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Da, jeste.

TUŽILAC MOORE: Mogu li zamoliti da se ovaj poverljivi dokument uvrsti u spis pod pečatom, molim vas.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Prihvata se.

sekretar: To će biti dokazni predmet 525 pod pečatom, časni Sude.

GLAVNO ISPITIVANJE : TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možda ćemo imati nekih tehničkih problema jer imam dva mikrofona, ali zbog poverljivosti podataka služiću se samo jednim. Nadam se da svi mogu da me čuju. Da počnemo, onda.

Ja ću vam se obraćati kao Svedoku broj 30. Hteo bih da kažem nešto u vezi sa vašim ličnim opštim informacijama. Dakle, vi ste bili student, studirali ste u Zagrebu, ali ste rođeni u Vukovaru i tamo ste i živeli do novembra 1991. godine, da li je to tačno?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Da, tako je.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Neću sada govoriti o vašim roditeljima jer bi se tako mogle otkriti neke poverljive informacije. Dok ste živeli u Vukovaru, mislim da može da se kaže kako ste živeli sa drugim članovima vaše porodice, da li je to tačno?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Živeo sam sa majkom (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...)

TUŽILAC MOORE– PITANJE: U redu, hvala. Doćićemo dotle. Puno vam hvala. Hteo bih sada da nešto kažemo o septembru 1991. godine. Gde ste u to vreme živeli, jeste li živeli u Vukovaru?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: (...) (*Izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) (...)

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Zamolio bih da pređemo na zatvorenu sednicu kako bismo tačno mogli da utvrdimo mesto i adresu gde ste živeli.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Privatna sednica.

(*privatna sednica*)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na otvorenu sednicu.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste nam da ste otišli iz svoje kuće i rekli ste nam u kojoj ste četvrti živeli. Kakvi su uslovi vladali na području na kome ste živeli u to vreme, govorimo o septembru?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: U septembru je rat već počeo. Granatiranje je bilo svakodnevno. Mislim da tokom septembra nijednog dana nisam napuštao podrum. Sve vreme sam bio u podrumu. Ko bi ga napustio, rizikovao bi život. Do tada je kuća bila najmanje jednom pogođena, tako da podrum uopšte nismo napuštali.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Šta biste rekli ako bi vam neko tvrdio da su civilne kuće na vašem području bile pogađane projektilima zato što su bile u stvari vojni ciljevi? Dakle kuće oko vas, možete li da kažete da li su u njima bili vojnici ili samo civili?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bilo je nekoliko kuća blizu mene za koje sam znao da su tu civili. Neke su i bile prazne, ali su i one bile meta granatiranja. Ja sam tamo bio sa još dve gospođe, i mogu da kažem da su i moja kuća i ostale kuće bile na meti. A to su bili civilni ciljevi.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da sada nešto kažemo o vodi koja vam je bila na raspolaganju, dakle u septembru, oktobru i novembru. Na koji način se prikupljala voda u gradu i oko grada Vukovara?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Redovno vodosnabdevanje je tada već bilo prekinuto, a stvari su bile sve gore u naredna tri meseca. Bilo je nekoliko bunara u gradu. Tokom septembra i možda početkom oktobra, vatrogasci su dovozili u grad cisterne sa vodom a ponekad i hranom za civile. Onda bi se ljudi okupili da natoče vodu, ali je bilo veoma opasno, jer bi područje čim bi došla cisterna sa vodom bilo granatirano.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste imali neki vodotoranj u Vukovaru u to vreme?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Da, imali smo jedan veliki. Stalno je bio na meti, jer je mogao da se vidi iz bilo kog dela grada. Sav je bio izrešetan od granata.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li znate, je li na području Vukovara bilo cisterni u kojima se skupljala voda?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: One su pripadale vatrogasnoj brigadi, i oni su ih dovozili tamo gde bi se okupili civili, njih nekoliko stotina, da bi uzeli vodu u svojim kantama i kanisterima, ali su redovno tada bili gađani. Takođe je i mnogo vatrogasaca nastradalo u tim prilikama.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I da bismo završili sa ovom temom, kako biste opisali životne uslove za civile u to vreme?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Kao veoma teške. Nije bilo hrane, ljudi nisu mogli da izađu bilo gde da je nabave, a pošto nije bilo struje, sva hrana iz frižidera i zamrzivača je propala. Radnje više nisu radile. Civilni su se suočili sa nestašicom hrane, a posebno vode. Higijena je bila svakim danom sve lošija. A mnogi su nastradali dok su pokušavali da obave nuždu.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da vas pitam šta ste u to vreme radili? Jeste li na bilo koji način učestvovali ili pomagali ljudima koju se nazivali braniteljima Vukovara?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Svoju kuću sam zajedno sa majkom napustio 15. septembra kada smo otišli u sklonište na Olajnici. Tamo sam ostao dok se nisam pridružio braniteljima. Moj je zadatak bio da se brinem o civilima i da pokušam da dobavim hranu i vodu i da uspostavim stražu. Brinuli smo o spremištima sa vodom i o civilima od 15.septembra, kao što sam već i rekao.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Mislim da možemo da kažemo da je vaša majka na žalost ranjena, ali nije bila ubijena. Da li je to tačno?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR Tačno je. 8. novembra je došao jedan auto iz bolnice i tražili su davaoce krvi, pošto je mnogo ranjenih bilo tada u bolnici. Moja majka i ja i još dve gospođe smo pristali da damo krv, pa smo seli u *Fiću*. Kada smo se našli na čistini izvan Olajnice, naleteli smo na baražnu vatru i snajpere i moja je majka tada ranjena. Prevezena je u bolnicu gde su konstatirali da je rana opasna i da mora tu ostati, a ja sam se vratio što sam pre mogao na Olajnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pređimo molim vas sada na 18. novembar. To je dan koji je generalno prihvaćen kao dan kada su se hrvatske snage predale. Tog 18. novembra, gde ste se vi nalazili?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: 18.-og, noć 18.-og na 19.-ti, ja sam bio u atomskom skloništu na Olajnici. Tu se već bilo sakupilo preko 500 civila. Tu su sada došli u sklonište i ljudi iz okolnih zgrada u kojima su se skrivali, jer su one bile razrušene. Nisu nigde više mogli da se sklone. Proveo sam ceo dan 18. i jutro 19. na Olajnici.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I kada ste napustili Olajnicu?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: 19. ujutru je velika grupa ljudi napustila Olajnicu, grupa civila. Žena je došla sa bijelom zastavom i rekla je ko želi ići prema Srbiji, prema vojsci, neka ide na pijacu, a ko želi prema Hrvatskoj, da ide u bolnicu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Možete li na trenutak da stanete?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Moja majka je tada već bila ranjena.

(Pretrեսno veće i sekretarijat se savetuju)

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Intervenišem iz tehničkih razloga da bih pomogao kolegi Mooreu. Kada je objašnjavao za ovu ženu koja je došla sa zastavom. Svedok je verovatno mislio na belu zastavu kao platno, a ne "zastava" automobil. Pa nek razjasni ako može na pitanje kolege Moorea, čime je došla ta žena i da li je došla sa automobilom ili sa belom zastavom.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala puno, gospodine Boroviću. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Moj uvaženi kolega je u pravu i ja sam mu zahvalan na intervenciji. Svedoče, ponekad imamo nekih poteškoća sa prevodom. Ja sam vas pitao u stvari da li ste vi ostali na Olajnici. Da li biste mogli da nam ponovite svoj odgovor, samo da nam kažete šta se tačno desilo? Hvala vam puno.

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Tačno. Gosp... ta gospođa, žena je došla sa bijelom zastavom, kao... ne kao auto, nego kao zastava, u bukvalnom smislu te riječi.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I šta vam je ona rekla?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Rekla je ko želi ići prema Srbiji, prema vojsci, neka ide na placu, a ko želi prema Hrvatskoj, da ide u bolnicu. I tada su ljudi otišli, neko prema placu, neko prema bolnici.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A gde ste vi otišli, molim vas?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Pošto je moja mama bila ranjena, kao što smo već rekli, ja sam otišao u bolnicu da budem bliže, bliže s njom. A i vjerovao sam da će u bolnici biti organiziran prijevoz ranjenika, pa da ću ja moći kao pripomoć otići s njima.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Zašto ste verovali da će se organizovati prevoz ranjenika i da ćete vi koji niste tada bili ranjeni moći da odete?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa tada sam mislio da prvenstveno da dođem do... do majke, a kad smo došli u bolnicu 19. u prepodnevnom satima, tada je se tamo pričalo, tamo je bila velika masa ljudi, pričalo se da će ranjenici biti sa nekim međunarodnim organizacijama transportirani na... u Hrvatsku. I tada sam... rekao mi je neko da ostanem sa mamom, da ću pomoći pri utovaru ranjenika i da ću s njima otići na... u... u Hrvatsku.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li je bilo bilo kakvih informacija o tome gde će ti ljudi otići iz konvoja?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa govorilo se... općenito onako za Zagreb da će otići, da, da će biti na... znači na tlu Hrvatske koje nije bilo pod ratnim djelovanjem.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da pređem sada na samu bolnicu i okruženje bolnice. Vi ste sta tamo stigli 19. Da li ste u bolnici videli nake vojnike JNA ili neke ljude koji su imali uniforme na sebi? Kada kažem ljude u uniformama, tu mislim bilo na redovnu vojsku ili na neredovnu vojsku. Sa srpske strane.

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Znači, tamo je bila kad smo stigli velika masa civila, a pri ulazu sam vidio da tamo ima nekoliko vojnika u uniformama, koji su bili raspoređeni po dvorištu i sa... sa naoružanjem. I onda kada sam ušao u zgradu bolnice te noći je još par uniformiranih ljudi dolazilo i... i šetalo se u unutrašnjosti zgrade. Ja sam ušao i potražio majku i tamo bio s njom, a onda su velike grupe ljudi tog popodneva 19. krenule prema "Veleprometu". Rečeno je da se ide u "Velepromet" sa nekim kamionima. Ja sam isto krenuo među... među zadnjima, no onda mi je jedna žena rekla da postoji mogućnost da idem kao pratnja ranjenicima. Tako da sam ostao tu noć do dvadesetog.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: U odgovoru koji ste dali, rekli ste: " Video sam da tamo ima nekoliko vojnika u uniformama, koji su bili raspoređeni po dvorištu i sa... sa naoružanjem". Da li možete nešto konkretnije da nam kažete o

tim drugim ljudima koji su imali uniforme, da li se radilo o redovnoj vojsci, o pripadnicima paravojske, da li su imali oružje. Da li možete u stvari da ih opišete?
SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Ta dvojica ili trojica koji su bili unutar zgrade, to su... bili su u... maskirnim uniformama, ali su bili iz Vukovara. I oni su samo prošli kroz, kroz te civile i ranjenike u holu, koji su bili u holu u bolnici, tamo je bilo pretrpano s ljudima, i tražili su neke ljude. Mislim da je jedan tražio svog brata. Oni su prošli samo tad naveče i... i izašli kroz desetak minuta. Znači, bili su u maskirnim uniformama, u mješanim uniformama, dijelovi su bili maskirni, dijelovi jednobojni.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li se sećate, da li su bili naoružani?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Bili su naoružani.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Pređimo sada na jutro 20. Recite nam, čega se sećate u vezi sa tim danom? Čega se prvo sećate?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Znači 20. ujutru kad smo se probudili... došao je u to predvorje, u taj hol nekakav časnik JNA, koji je bio obučen u klasičnu uniformu sa nekakvim činovima koje nisam poznavao, i rekao je da svi muški pokretni izađu vani. I prije toga je još, prije nego što su ljudi krenuli van, pročitali su nekakva imena tih ljudi koji su izvedeni van prije nas. Pročitali su imena od tri brata Došen, Harlan i još neka imena, i ti ljudi su izvedeni vani iz hola prije ostalih. Tada smo mi svi, znači muški pokretni, izašli van na stražnji ulaz bolnice, bili... stajali smo kraj zida gdje je dolazila hitna pomoć... to je betonski zid.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hvala vam. Rekli ste da je tamo bio jedan oficir JNA. Da li možete da ga opišete, na primer, njegovu građu i visinu?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Njegova konstitucija je bila oko 170 visine, sijed i... i jače građe, rekao bih, možda malo deblji.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste da se radilo o oficiru. Na osnovu čega ste zaključili da se radi o oficiru?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Video sam da ima... na... na ramenima žute, žute zvijezdice ili nekakve znakove koje su bili oznaka oficira, samo ja ne znam kojeg ranga je on bio, pošto nisam bio u vojsci, pa ne poznajem činove.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Tokom svedočenja vi ste rekli da su "oni" pročitali jedan spisak. Kada kažete "oni", na koga mislite?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Pa na tog oficira koji je ušao. On i... on je čitao, čulo se kroz hodnik da čitaju nekakva imena.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Spomenuli ste na primer braću Došen. Takođe ste spomenuli čoveka po imenu Harlan. Mislim da se može reći da ste vi dali nekoliko izjava a da ste i sačinili sami jednu izjavu gde ste zapisali određena imena. Mi ćemo se kasnije koristiti tim dokumentom. Da li se sećate tog dokumenta? Dokument vam je pokazan pre nego što ste ušli u sudnicu da svedočite?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Sećam se dokumenta i ako je dozvoljeno da se podsjetim, pogledao bi taj dokument.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Preći ću na tu izjavu za trenutak, ali mislim da ste takođe dali izjavu za Tužilaštvo 1995. godine u junu mesecu i takođe ste tu spomenuli određena imena. Da li bi vam možda to pomoglo da osvežite pamćenje ukoliko bi vam se dozvolilo da se poslužite tim dokumentom?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa svakako mi je 1995. godine, znači prije 11 godina sjećanje bilo svježije, pa naravno da bi mi pomoglo.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Časni Sude, zamolio bih da se svedoku pokaže dokument pisan rukom kako bismo saznali kada je taj dokument sačinjen, budući da ga to nisam pitao. A onda bih zatražio dozvolu da mu se omogući da osveži pamćenje pomoću tog dokumenta, kako bi mu to bilo od pomoći, a takođe bih ponovo zamolio da mu se predoči i dokument iz 1995. godine. To je izjava koji je dao Uredu Tužilaštva. Radi se o izjavi koja je data pre 11 godina, a ovaj drugi dokument je možda i stariji, pa i bliži vremenu samog incidenta.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Možete nastaviti, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Puno hvala. Molim da se predoči ovaj dokument, ERN broj je 00334450. Mislim sa se dokument takođe nalazi i u sistemu elektronske sudnice, u stvari izgleda da se ne nalazi. Mislim da bismo dokument mogli da stavimo na grafoskop. Molim vas, pogledajte ovaj dokument. Radi se o 1992. godine, to u stvari vezamo za sam događaj, dakle radi se o grešci. Da li se sećate kada ste vi sačinili ovaj dokument?

SVEDOK P-030 – ODGOVOR: Znači ovaj datum je pogrešan, to je greška u pisanju, naravno to je bilo 20. jedanaestog 1991. godine, a... taj dokument bi mogao biti u, u toku 1992. godine napisan.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hvala, možete to sada staviti po strani. Molim da vam se sada pokaže izjava koju ste dali Uredu Tužilaštva i to 1995. godine. Molim da se svedoku pokaže izjava pre nego što pređemo na druge dokumente budući da bih hteo da sam dokument dobije autentičnost, pre nego što pređemo na njegov sadržaj. Da li ste dobili izjavu koju ste dali Tužilaštvu iz 1995. godine, 19. juni 1995. godine. Ako pogledate prvu stranu te izjave, videćete sve te detalje.

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Da, to je ta izjava.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Mislim da bi bilo mudro da se ovim pozabavimo na privatnoj sednici, budući da se imena nalaze pri dnu.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretarijat: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možete li nam reći šta se desilo sa onim pojedincima čija su imena bila prozvana sa spiska?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Oni su izvedeni van i otišli van, ispred nas. Ja dalje ne znam šta se s njima dogodilo. A jedan od prozvanih koji je bio prozvan, a nije otišao je bio Tomislav Baumgartner. Otišli su ispred nas, i ja dalje ne znam šta se s njima događalo.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Koliko dobro ste poznavali Tomislava Baumgartnera?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Dosta dobro. Živio je blizu mene i.... Znao sam ga iz grada, i oca mu znam, i sestru. I bio je sportaš kao i ja tako da smo se dosta dobro poznavali. Ista smo generacija, čini mi se.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Koje nacionalnosti su bili ljudi koji su bili odvedeni? Da li se sećate, da li se radilo o Hrvatima, ili je bilo i pripadnika drugih nacionalnosti? Ako se sećate, recite nam, molim vas.

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: To su Hrvati bili.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada su prozivana imena sa tog spiska, šta s ste nakon toga primetili?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Nakon toga smo mi počeli izlaziti van, i stali smo uz taj zid. Dok je jedan od tih imena je bilo Harlan i još nekako, i ne znam da li je to bio taj isti koji je bio ranjen u nogu. To je iz... isto postoji mogućnost, uglavnom jedan od tih sa popisa je bio ranjen u nogu i njemu je prišao taj oficir JNA, kojeg sam spomenuo ranije i pitao ga da li je, da li ga boli, i sa nekakvim štapićem ili kemijskom olovkom ga dirao po rani. Mislim da su mu bili ranjeni nožni prsti, ali mislim da je, ali mislim da je rana bila veća, zato što je zavijeno. I ovaj je pravio bolne grimase, jauknuo - kad ga je ovaj dirao po rani.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Šta se posle toga desilo?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Nakon toga smo izašli i stali kraj tog zida i tu se skupilo... skupila nekoliko stotina... ljudi, znači te skupine, muškarci koji mogu hodati, i tada su se pojavili neki oficiri i jedan od njih nam je počeo držati govor da ćemo biti pretreseni i da ćemo biti transportirani, oni koji su krivi da će biti, da će biti pronađeni krivi, a... a koji nisu, biće pušteni. To je bio i taj visok oficir sa brkovima. Imao je na glavi "titovku", to je kapa jedna, kroja posebnog. On je stajao uglavnom ispred te skupine ljudi i držao govor i obraćao se. Tamo je bio veliko broj vojnika, mlađe dobi, regularnih, koji su nas pretresali, i bilo je domaćih TO, znači pripadnika TO u raznoraznim uniformama, ali su bili iz Vukovara. Taj oficir se obraćao čoveku kraj... do sebe, i obraćao mu se sa "kapetane Radiću, pretresite ljude", izdavao je njemu naređenja koje je ovaj prosljeđivao dalje.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hto bih da se sada pozabavimo onim visokim oficirrom koji je imao brkove. Koliko ste se nalazili blizu njega?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa ja sam bio dosta blizu, skoro nasuprot njega. U tom trenutku, ja ne znam da li sam u tom trenutku znao da je on Šljivančanin, ili sam to kasnije doznao iz medija, ali u tom trenutku sam ja stajao preko puta njega, udaljen negde dva do tri metra maksimalno. On je stajao ispred mene.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Pozabavimo se ovim pitanjem malo detaljnije. Vi ste rekli da je ovak čovek za koga mislite da je bio major Šljivančanin, dakle taj oficir, da se on nalazio na udaljenosti od dva do tri metra od vas. Da li je on ostao na tom mestu neko izvesno vreme? Ako jeste, da li možete da nam kažete otprilike koliko dugo vremena je ostao na tom mestu?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa to je bilo nekih petnaestak minuta dok je on držao taj... taj svoj govor i... i dok je izdavao naređenja, za to vreme su ljudi bili pretreseni po dva puta, i ja isto dva puta, neki čak i tri puta. Oduzimani su svi tvrđi predmeti tipa kemijskih olovaka, ključeva, upaljača, sve što je malo tvrđe, to je bilo oduzimano, a on je cijelo vrijeme ovaj... stajao tu, par koraka, možda korak lijevo, korak desno i držao je govor i izdavao naređenja.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kako biste opisali način na koji se ponašao?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa bio je onako uspravan i baš vojnički je držao taj govor i izdavao naređenja, rekao bih - tipično vojnički.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ako biste pokušali da ocenite koliko je bio visok, šta biste rekli, taj oficir koji je imao brkove?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa 190, najmanje, a vjerujem i koji centimetar više da je bio visok. Visok, izrazito uspravan čovjek koji je u uniformi. Markantno je djelovao.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A kakav mu je bio stav dok se bavio celim tim pitanjem, odnosno izdavao naređenja u odnosu na ljude u bolnici?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa stav mu je bio uspravan onako, naređivački kao da je, da je on glavni, glavni na tom mjestu i on govori, niko ga nije ni prekidao, niti mu se ko obraćao, samo on je bio glavni, glavni na tom području, ispred tih ljudi.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste nam da je izdavao naređenja i da je upotrebio ime kapetana Radića. Jeste li ga vi lično čuli da se obratio tom čoveku rečima "kapetane Radiću" ili vam je to rečeno?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Da, on je govorio, nije govorio naređenja vojnicima nego prvom čovjeku do sebe kojemu se obraćao sa "kapetane Radiću". I to je izrekao više puta, četiri pet puta, možda i više. Što sam ja jasno čuo.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da pojasnimo sledeće. Jeste li vi četiri pet puta čuli njega da izdaje naređenja, ili ste četiri pet puta čuli da se tom čoveku obraća sa "kapetane Radiću", možete li to da objasnite?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Rečenice su uvek bile spojene. Znači rečenice su glasile "kapetane Radiću, pretresite ljude", "kapetane Radiću, pretresite ljude" i tako pet puta, i više.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste nam da je tamo bilo redovnih vojnika koji su pretresali, ali ste spomenuli da su tamo bili prisutni i pripadnici TO. Kako znate da su ti ljudi bili pripadnici TO, a koji su bili tamo u to vreme?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa zato što su oni bili u Vukovaru, a bili su vukovarci, znači porijeklom su bili iz Vukovara, bili su uniformama; dijelom su to bile uniforme JNA a znali su omati nekakvu kapu koja nije dio uniforme ili nekakvu jaknu koja nije dio uniforme, znači kombinirano su se oblačili i bili su zapušteniji, sa dugom kosom recimo, dok su regularni vojnici svi bili podšišani, znalo ih je biti starijih, a regularni vojnici su mlađa, mlađa populacija i po tome sam pretpostavio, znao da su oni pripadnici TO.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: A šta su pripadnici TO radili u bolnici tog jutra?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa kružili su okolo i, i razgovarali, poneki su i prijeli ljudima koje su prepoznavali, bilo to susjedi ili tako nešto.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste videli kapetana Radića ili Šljivančanina da i njima izdaju naređenja, tim pripadnicima TO?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Ne, to nije bio slučaj.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Što se tiče pripadnika TO, koliko dugo su ostali u bolnici?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Sve dok mi nismo otišli sa autobusima. Iza nas su ostali, posle nas.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Pripadnici TO za koje ste rekli da su pojedincima pretili, da li ste videli da je bilo šta preduzeto da se uklone iz bolnice, ili da se spreče u tome da prete pacijentima?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Ne, ništa nije urađeno, oni su se slobodno kretali... među tom masom, ulazili su u zgradu bolnice, izlazili van, niko ih nije ništa pitao niti... niti im govorio.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da sada nešto kažemo o autobusima. Mislim da ste rekli da ste na kraju ušli u autobus. Da li je to tačno?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možete li da se setite jeste li bili u jednom od prvih ili u jednom od poslednjih autobusa?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: U zadnjem ili predzadnjem autobusu sam ja bio. U koloni. A bilo ih je pet ili šest, nisam siguran.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Pre nego što napustimo bolnicu, hteo bih da još nešto kažemo o čoveku za koga kažete da se zvao kapetan Radić. Možete li da se setite kako je on bio obučen tada?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: On je imao uniformu jednu vojnu i mislim da je imao kapu, beretku.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možete li da se setite koje je boje bila ta beretka?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Ne znam kako se zove ta boja, bordo boja.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li se sećate bilo čega u vezi sa njegovom građom, visinom i izgledom lica?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Mislim da je bio oko 180 visine, jače građe i imao je brkove tada, koliko sam ga ja vidio. Bio je onako snažne građe.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada govorimo o brkovima, kao što znamo na osnovu fotografija, postoje različite vrste brkova, pa možete li da kažete koliko je gust bio taj brk ili koliko veliki? A ako ne možete, samo recite?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Tanje brkove, nisu bili onako izraženi brkovi nego su bili tanji. Recimo, Šljivančanin je imao izražene brkove, onako veće, a ovo su bili nešto, nešto, nešto tanji brkovi.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: O Šljivančaninu ćemo govoriti nešto kasnije. Zašto mislite da taj visoki čovek koji je svima izdavao naređenja i za koga kažete da se zvao Šljivančanin, odakle znate to ime?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Ne mogu tvrditi odakle znam, ali sam poslije ga vidio, njegovu sliku na medijima ili na televiziji. U svakom slučaju, znam da je to taj čovjek koji je stajao ispred mene. Da li sam tada znao, da li se pričalo da je on major Šljivančanin ja to, ja to ne mogu sada tvrditi.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: I konačno, kažete da ste videli čoveka za koga mislite da se zvao Šljivančanin. Videli ste čoveka za koga kažete da su mu se obraćali imenom Radić u nekoliko navrata. Možete li da procenite, koliko dugo ste imali prilike da vidite tog Radića? Možete li ponovo da odredite vreme?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Da, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Da ne zameri kolega Moore, nisu mu se obraćali nekoliko puta, već je izjavio da ga je samo Šljivančanin četiri do pet puta mu rekao "kapetane Radiću". Iz ovog pitanja se stiče utisak kao da su mu se razne druge osobe obraćale kao Radiću. Mislim da je ovo bilo suviše sugestivno.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Moore, možete li to objasniti?

TUŽILAC MOORE: Kao prvo, rekao bih da ovo nije sugestivno pitanje. Ja sam svedoka zamolio da proceni vreme, koliko dugo je imao priliku da posmatra osobu za koju smatra da se zove Radić. Dakle, ja sam govorio o razdoblju, i to je sve na šta se odnosilo moje pitanje.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Izvolite, možete nastaviti, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Gospodine, možete li da procenite koliko dugo ste imali priliku da posmatrate tog čoveka za koga kažete da mislite da se zvao Radić?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa jednako kao i, i za ovog koji je izdavao naredbe. On je cijelo vrijeme bio kraj njega. Znači, govorim o nekakvih petnaestak minuta.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možemo li sada da pređemo na autobuse i na taj konvoj autobusa. Znamo da su oni otišli do kasarne JNA, to je jasno. Prema vašoj proceni, koliko je ljudi bilo u tim autobusima?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Znači ti auti su svi bili puni sa pedesetak sjedećih mjesta i puta pet ili šest autobusa. Znači to bi bilo tristotinjak ljudi.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da se sada pozabavimo pojedincima koje ste videli i prepoznali u vašem autobusu. Dakle, možete li nam reći imena ljudi za koje kažete da ste ih videli u tom autobusu?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Do mene je sjedio Franjo Nađ i Šimunović, dva Šimunovića su bili ispred mene, i mislim da je bio jedan Matić Ivan iz... u... jednom dijelu autobusa. Još neke ljude sam znao po liku, ali ne po imenu.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dakle to je što se tiče vašeg autobusa. Možemo li sada nešto reći o osobama koje ste eventualno prepoznali u drugim autobusima?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Prolazeći kraj jednog autobusa koji sam... dok sam išao prema tom u kojem ću ja biti, sam vidio kroz prozor Sinišu Glavaševića, kojeg sam znao kao novinara radio Vukovara. Ne sjećam se drugih ljudi iz drugih autobusa.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li je bilo ičega što vam je privuklo pažnju na Sinišu Glavaševića?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa osim što sam ga poznavao... je dolazio tijekom rata na Olajnicu, tako nešto hrane smo mu davali, bio je ranjen u obraz, mislim šrapnelom. Pa je imao... imao je povez na obrazu. U biti, veliki flaster, onako gazu prelijepljenu. I sjedio je u autobusu i gledao van.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Pre nego što ste otišli iz kruga bolnice autobusom, da li ste videli bilo kog pripadnika Međunarodnog Crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) da je došao u bolnicu?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada ste stigli do kasarne, na koji način su autobusi bili parkirani?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bili su parkirani polukružno, jedan iza drugoga u dvorištu, u dvorištu... kasarne.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možete li Sudu da kažete šta se dogodilo kada su autobusi stigli do kasarne. Kao što sam već pre rekao, da li biste mogli to da opišete, da nam date sliku o tome?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa kad smo stigli, mi smo u kasarni bili dva do tri sata, ne mogu tačno procijeniti vrijeme. I tamo cijelo vrijeme smo sjedeli u autobusima, a oko njih je bila velika... veliki metež, buka i galama. Bilo je puno ljudi u raznoraznim uniformama, maskiranim, jednobojnim. Uglavnom svi su bili u uniformama, hodali su oko autobusa, prijetili kroz prozor, mahali su sa noževima, neku su se slikali ispred autobusa sa nožem u ustima kao da, da im je to trofej. Razvalili su nekakav ormarić, ormar od Civilne zaštite i iz njega uzeli lopate i sjekire i onda su razbijali to, te lopate i sjekire o panj da bi došli do ovih držalica i s njima su prijetili i mahali. Ovaj jedan je vikao kako ide naoštrit noževe i posle se čulo... čulo taj brus, taj zvuk oštrenja noža. Cijelo vrijeme u autobusu je bio naoružan stražar i vozač. Uglavnom, bilo je jako zastrašujuće i ljudi su bili preplašeni.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Dok ste bili u kasarni JNA, jeste li videli bilo kojeg regularnog oficira JNA ili oficira?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: U mnoštvu tih uniformi nisam vidio oficira sve do momenta kad u autobus nije ušao onaj isti kapeten Radić iz bolnice, sa nekakvim popisom i pročitao par imena sa tog popisa i ti su ljudi izašli iz autobusa. Među tim imenima su bili Šimunović i, i, i Matić, koliko se ja sećam. A bilo ih je možda još neko ali, ali ne sjećam se. Ti su ljudi izašli iz tog autobusa i prešli u drugi autobus, a na putu, kad su između ta dva autobusa, su bili tučeni sa... od strane tih uniformiranih lica.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine, molim vas, možete li da se približite mikrofonima.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možemo li sada da kažemo nešto o kapetanu Radiću? Rekli ste da je on ušao u autobus s popisom? Sada...

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Ušao je u autobus i stao kraj... tamo kraj vozačevog mjesta i pročitao sa papira, sa tog popisa par imena.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Možete li da se setite imena? Znam da ste spomenuli dva imena, možete li da se setite drugih imena?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Znači, bilo je Šimunović, dvojica, ne znam imena, to su prezimena Šimunović, oni su u nekakvom srodstvu pročitani i bio je jedan Matić Ivan takođe pročitani i ti ljudi su izašli van iz autobusa. Možda je još nekoliko imena pročitano, ali ja se ne sjećam.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste nam o tome kako su se ljudi ponašali izvan autobusa, odnosno, ti ljudi koji su bili napolju. Kažete da su ljudi u autobusu bili jako uplašeni. Koliko dobro ste mogli da vidite čoveka za koga kažete da je bio kapetan Radić, kada je on ušao u autobus i pročitao imena sa popisa?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa kad je on ušao u autobus i stao kraj vozačevog mjesta, ja sam sjedio kod zadnjih vrata, i kako sam dosta visok vidio sam preko drugih ljudi, jasno sam ga vidio, i kako sam ga vidio nedugo prije tog dana, shvatio sam da je to isti čovjek, i pogotovo je bilo značajno to što je on čitao imena, i onda smo svi izuzetno pažljivo slušali ta imena i što on govori, mada tada nismo znali da li će, da... da li će ti ljudi biti ubijeni, mislili smo ili će biti ubijeni, ili će biti spašeni. Mješao se kod nas osjećaj i straha velikog za, za svoj život, i za... da li ćemo bit ubijeni, a ja opet je i... onako, tračak nade je bio da možda ti... možda pročitava vaše ime, pa, pa možda to dovede do nekakvog spašavanja. Tako da smo svi, svi smo zurili u... tog čovjeka koji je čitao imena i vrlo pažljivo ga slušali.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste nam o tome kako su se ljudi izvan autobusa, dakle napolju ponašali, kako su pretili. Da li ste u bilo kom trenutku videli da je neko pokušao da te ljude zaustavi u načinu na koji su se oni ponašali, ili da je pokušao da ih ukloni od autobusa?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Izvan autobusa, znači po tom krugu, krugu kasarne, oni su potpuno slobodno, niko im, niko im ništa nije govorio, oni su radili što su htjeli. Bilo je dvojica ili trojica tih uniformiranih ljudi koji su ušli u... u autobus. Međutim, onaj naoružani stražar im nije dao dalje da idu, i ovaj, onda su oni došli, pa nam govorili da šta nam je to trebalo, da ćemo, da smo mogli mirno živiti i tako dalje. Onda je jedan došao pa je rekao da, da se ništa ne brinemo, da on reže samo uši i noseve i tako par njih. Međutim, oni su došli i održali svoj govor na ulaznim vratima i izašli van. A ovi izvan autobusa su divljali i radili šta su htjeli.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste mogli da prepoznate bilo koga od tih ljudi koji su se tako ponašali?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Poznavao sam neke ljude iz Vukovara, koji su bili vani i tako se ponašali, u uniformama. Po licu sam ih poznavao, imena se ne sjećam.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Šta mislite, koliko sugo ste u tim autobusima ostali u kasarni? Znam da je vrlo teško proceniti vreme, obzirom na okolnosti.

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa kako nisam imao sata i od tog straha je stvarno teško proceniti vrijeme, ali mislim da bi mogli govoriti o neka dva do tri sata.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, sada ću preći na jednu drugu temu, pa bih predložio da bi bilo dobro da sada imamo pauzu.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: U redu, nastavićemo s radom u 11.15 časova.

TUŽILAC MOORE: Mislim da treba da redigujemo neke stvari. Mislim da je pokazan jedan dokument.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Dakle u 11.15 časova.

(pauza)

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Moore, budući da trake traju sat i po, možda ćemo morati da završimo do 12.50 časova. Ukoliko ne možemo do 13 časova. Možemo li? Vrlo dobro. Izvinite.

TUŽILAC MOORE: Što se tiče svedoka Grujića, on će moći da dođe sledeće nedelje, ali to će izazvati određene poteškoće kako za njega, tako i za druge naredne svedoke. Tako da se nadam da će moje uvažene kolege ipak moći da završe ove nedelje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Gospodine, rekli ste nam da ste bili kod kasarne JNA. Hteo bih sada da se pozabavim pitanjem odlaska. Dakle, kada ste napustili kasarnu? Koliko se vi sećate, kada ste otišli na područje "Ovčare", koliko je bilo ukupno autobusa?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Sećam se da je bilo četiri do pet.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam, molim vas, šta se desilo kada ste stigli na "Ovčaru"?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Kada smo došli do "Ovčare", išli smo putem kroz obradive površine, kroz njive, i stigli smo pred jedan hangar za poljoprivredne strojeve. Kad smo došli, pred hangarom je stajao jedan po jedan autobus, i, i, i iz njega je izlazio jedan po jedan čovjek. Čim bi neko izašao iz autobusa, prolazio je kroz špalir. To znači da je sa svake strane tog prilaza hangaru, stajalo po desetak ljudi u uniformama, i tuklo i, i, i dosta brutalno su bili ljudi tučeni prolaskom, kad su prolazili kroz špalir. Tukli... bili su tučeni sa palicama, neke od onih koje su u, u kasarni priredili, a isto tako su bili tučeni sa nogama, sa kundacima od pušaka i rukama. Kad bi došli... na kraju tog špalira, bili su oduzimani dokumenti i novac, vrijednosti nekakve ako je neko imao i

jakne, morali smo skinuti svi jakne i odložiti, baciti ih pored, pored... tamo na jednu, pored tog prilaza na jednu površinu. Tada bi ušli u, u, u hangar gdje se nastavilo batinanje, i svako ko bi ušao bio je pretučen od strane sljedećih pet ljudi u uniformi.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da se malo detaljnije pozabavimo ovom temom. Rekli ste nam da su autobusi napustili kasarnu JNA, a takođe ste nam rekli, možda se pogrešno sećam, pa ako grešim, izvinjavam se, ali mislim da ste takođe rekli da je u autobusima bilo i mladih vojnika Jugoslovenske narodne armije. Možda grešim, ali recite nam, da li se sećate, da li je bilo nekih vojnika u autobusu - na putu ka "Ovčari"?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: U autobusu na putu ka "Ovčari" je cijelo vrijeme bio, znači vozač, i onaj naoružani, isti još od bolnice, naoružani vojnik. Stražar koji je bio unutra.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada govorimo o tom stražaru, možete li otprilike reći koliko je imao godina, da li je kosa bila kratka, ako možete da ga opišete?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bio je do dvadesetak godina i kratki... kratko podšišan, onako uredno, srednje građe, ne bih ga... ne bi njegov lik mogao poznati.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hvala, ni ne tražim da se setite lica i svih detalja. U vezi sa špaliorom, vi ste rekli da je tamo otprilike bilo dvanaestak osoba u uniformama. Možete li nam pomoći i reći nam, koju vrstu uniforme su imali ti ljudi koji su činili špalir?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Rekao sam dvadesetak, možda sam bio nejasan. Znači, bilo je dvadesetek otprilike, znači, po desetak sa svake strane. Oni su bili u, u raznim vrstama uniforme. Bilo ih je u maskirnim, neki su imali čak civilne jakne, bilo ih je bradatih, zapuštenih, imali su šubare s kokardama... maskirne hlače su većinom svi imali, čizme su bile, neke su bile crne JNA čizme, one klasične, neke su bile žute čizme civilne, tako da je bilo, bilo, mješane... mješane uniforme su bile.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ja ću pokušati da vas zamolim odnosno da zatražim da vi pokušate da pravite razliku između mladih vojnika, zatim vojnika srednjih godina, onda onih pojedinaca koji su imali brade i kokarde. Jednostavno, kako bismo stekli jasnu sliku o tome ko je šta radio. Rekli ste da je tu bilo raznih uniformi. Kada ste bili u hangaru, odnosno, pre nego što ste ušli u hangar, da li ste tamo kod hangara tokom tog perioda videli neke mlade vojnike?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bilo ih je možda jedan ili dva koji bi mogli biti mladi vojnici. Oni su bili u klasičnim JNA uniformama. Međutim, bilo je, bilo je nekoliko iz Vukovara, koji su bili u, u, u mješanim uniformama, raznim, i bilo je ovih nepoznatih koji su imali brade, čupavi su bili, oni su imali kokarde ili, ili nekakve šubare, nekakve sasvim druge kape i uniforme raznih vrsta. Možda bude, kaiš bude vojni, a jakna civilna i tako. Znači, tu je bilo vukovarskih par ljudi

obučenih u vojne uniforme, ali, ali su oni bili stariji ljudi. Bilo je, oni su TO bili. Bilo je jednako tako obučenih u klasične uniforme, ali koje ja nisam poznao, i koji su bili sa strane. I bilo je tih u mješanim uniformama sa kokardom, koja je oznaka četničke pripadnosti. I sa bradama i sa šubarama.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kada govorite o vukovarskom TO, vi ste spomenuli špalir. Da li je bilo ko od pripadnika vukovarskog TO bio u špaliru i napadao ljude dok su prolazili?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Na kraju špalira je bio jedan koji je oduzimao novce i, i vrijednosti ljudima. Njega sam video. Možda je bio još koji, ali nisam, nisam upamtio. U špaliru nemate baš puno mogućnosti za vidjeti ljude, nego sagnete glavu da dobijete što manje batina.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Kakvo je bilo batinanje dok se prolazilo kroz špalir, koliko je bilo ozbiljno?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Prilično brutalno je bilo. Udarali su. Znači, tih dvadesetak ljudi, svaki vas udari po dva do tri puta što s nogom, što s palicom, što rukom, kundakom. Znači, vi u tom... tih kratkih nekoliko metara dobijete veoma intenzivne, intenzivne batine.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste da kada ste ušli u hangar, da su tamo bila petorica koji su vas tukli. Da li se sećate ljudi koji su batinali u unutrašnjosti hangara?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa, u tom dijelu hangara u koji sam ja ušao bilo njih pet, ali bilo ih je više okolo, neki su batinali na drugom kraju hangara. A tih petorica su dočekivali svakog ko uđe i, i čim uđe, čim sam ušao, meni je jedan od njih, zatrčao se u mene i sa policijskim pendrekom mi je razbio naočare, i ja sam zbacio te slomljene naočare sa, sa lica i onda su me nastavili još ostalih, mislim da ih je ukupno bilo pet, petorica su me nastavili tući. I onda kako je drugi neko ušao, nastavili su njega tući. I tako svakog ko je ušao. Onda bi se okomili, izmišljali su priče. Kad bi videli mlađeg rekli su da je taj ubijao srpsku djecu, što nije bila istina, pa bi njega tukli. Pa bi nekom rekli da je, da je bio snajperist, pa bi njega tukli i tako... Izmišljali su priče samo da bi... da imaju razlog tuć' ljude. Onda je jedan od... iz te grupe pitao da li ima Albanaca, na što se javio jedan Albanac, Kemal Seiti – Kemo, i onda ga je ovaj tukao, brutalno. Najpre su ga dvojica, trojica iz te skupine tukli, a onda ga je taj jedan preuzeo i, i brutalno ga tukao dok ovaj nije pao na zemlju i onda ga je nastavio. Napucavao mi je glavu nogom, kao, kao recimo kad nogometaš loptu slobodnim udarcem onako jako udari. Tukao ga je nogama po tijelu, skakao je po njemu, i Kemo je ostao bezivotno ležati, nije davao nikakve znakove života, i počela mu je curiti krv iz usta i iz ušiju. Ne mogu tvrditi da je tada preminuo, ali koliko sam ja video, nisam, nisam stručnjak. Ali koliko sam ja vidio, nije davao nikakve znakove života. Imao je to... ta krv mu je išla. Isto tako je prošao još jedan čovjek koji je bio krupnije građe. Bio je... zvao se Damjan Samardžić. I njega su isto tukli tako i, i, i nogama i skakali po njemu dok nije, dok nije ovaj, prestao davat znakove života. Na drugom kraju hangara su tukli neke druge ljude, i uglavnom batinanje

je bilo neprestano. Svo to vrijeme je unutra u hangaru, ja sam bio na području gde je bila slama i stajali smo, i onda je na sredini hangara je bio jedan oficir JNA sa zviždajkom koju bi... u koju bi puhnuo, pa bi onda kao vikao da, da prestanu tuć ljude. Međutim, onda bi se okrenuo od čovjeka koji tuče i jednostavno, kao da se ništa ne događa, a jasno je bilo, čulo se da, da, da se čovjek tuče do smrti. On je uglavnom kružio po središnjem dijelu hangara.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tokom tog perioda, da li ste videli neke druge ljude unutar hangara, za koje ste mislili da su oficiri?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bilo ih je još... uz tog oficira, možda još jedan ili dvojica, za koje sam msilio da su oficiri, zbog tih, zbog tih činova koje su imali na ramenima. Bili su obučeni u klasične uniforme JNA i, i starije dobi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste bili u stanju da napravite razliku između redovnih oficira JNA i oficira Teritorijalne odbrane? Tada, u to vreme?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa, ja ne znam da su oficiri, da je Teritorijalna odbrana imala oficire. To mi nije poznato. Uopće ne znam ne znam strukturu njihove, njihovog... zapovjedi, ne znam. Ali mislim da kod njih nije bilo, nije bilo ovih oficira, dok su ostalo JNA oficiri bili karakteristični po tim, mislim da su to žute zvjezdice. Mi smo ih u žargonu zvali čvarci, žute oznake na ramenima, u svakom slučaju, koje su označavale da je, da, da je neko oficir JNA. Kojeg ranga ne znam stvarno, jer ne raspoznajem, ne raspoznajem činove.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Samo kako bismo nešto pojasnili. Da li ste vi tamo videli bilo koju osobu za koju ste mislili da ima te žute zvezdice koje su možda ukazivale na to da se radi o oficiru?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Da. Za te za koje govorim, dvojicu ili trojicu da su oficiri JNA, oni su imali te oznake.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li ste unutar hangara videli neke pripadnike vukovarske Teritorijalne odbrane?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bilo ih je... nekoliko. Jedan je bio u toj skupini od pet ljudi, on je, on je tukao ljude i ranjenike. Jednog ranjenog mladića je tukao i, i tukao je sve redom u biti, a njega je posebno, zato što mu je bio susjed. I bilo je, unutar hangara sam vidio u kasnijem navratu još dvojicu, ne tad kad su tukli. Između ostalih, ovaj koji je mene, mene izdvojio iz mase i spasio, isto je bio obučen u, u redovnu uniformu, a govorio je da je teritorijalac.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Recite nam, koje ste oružje videli u hangaru? Koje oružje je bilo korišćeno?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Korišteno je bilo hladno oružje unutar hangara. Znači, držalice od tih lopata i, i sjekira, lanci, policijski pendreci. Čak su uzimali od ranjenika sa štakama, njihove štake su uzimali i tukli ih s njima. I ostale su tukli s tim štakama, kundaci od pušaka, noge, ruke. S tim je, s tim je... to je vrsta oružja hladnog kojim je... s kojim su ljudi batinani.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Koliko su teška bila ta batinanja u hangaru tokom tog perioda?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa maksimalno teška, kad su, ovu dvojicu su ubili, a ostali su svi bili raskrvavljenih glava, noseva, pretučeni ljudi, neki su krvarili, neki su bili, neki nisu, ali svi su dobili žestoke batine. A ova dvojica su dobili batine od kojih su najverojatnije umrli. Maksimalno moguće.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Spomenuli ste jednog ranjenog mladića. Možete li nam reći njegovo ime?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: To je Damir Kovačić je bio ranjen u pluća i tek je prohodao, on je ležao u, u bolnici, ležao je u bolnici, i par kreveta je ležao od moje mame, a kako sam ga znao i... i prije rata sam ga poznavao i tako sam znao da je to on, tamo gdje je ležao u bolnici i znao sam. Bio je u hangaru, unutar hangara, isto je bio samo... svega dva, tri metra od mene. On je bio pripadnik Hrvatske vojske, i ovaj ga je tukao i govorio: "Šta ti je to trebalo, šta si išao u, u, u Gardu?!" i tako dalje. I tukao ga brutalno sa nogama i tad smo, tad je čovjek između mene i Damira... je bio Tomislav Pap koji je tražio prvi zavoj od vojnika da bi ga previo s njime. Međutim, niko mu nije htio dati prvi zavoj i onda je stavio nekakvih papira na ranu po plućima koja je počela krvariti, jer bila je jako svježa.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Ako govorimo o Damiru i njegovom godištu, nemojte reći kada ste vi rođeni, jer to znamo, ali recite nam, da li je Damir bio stariji ili mlađi od vas?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Dve, tri godine stariji od mene je bio.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Šta se desilo sa Damirom, da li vam je poznato? Pri tom mislim na događaje u samom hangaru?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa on je, kako je bio tučen, pa znao je i pasti, počeo je krvariti, pljuvat na usta krv, a i kroz majicu mu je bilo, probijala krv iz rane. I kako ga je ovaj tukao, onda kad je... kada nam je rečeno da sjednemo na slamu, to je... to nam je rekao taj oficir JNA što je u sredini stajao, kad nam je to rečeno, onda je i on sjeo na tu slamu, i od trenutka kada je... kad sam ja izdvojen sa slame... sam izdvojen kraj vrata, izlaznih unutar hangara, tada je... tada je... poslije nisam vidio Damira. Ne znam šta se s njim dogodilo.

prevodioci: Prevodioci mole svedoka da se približi mikrofonu ili da govori malo glasnije. Hvala.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste nam nešto o tom napadu na Damira i o tome da vam je oficir koji je stajao u sredini hangara rekao da sednete. Da li ste videli bilo kog oficira, da je u bilo kom trenutku pokušao da uvede red, i da zaustavi napade na osobe koje su stigle iz bolnice?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bilo je. Oni su povikivali da prestanu tuć ljude. Mislim da je to bilo u nekom dijelu vremena kad je, kad su tukli Kemu. Međutim on bi došao, to reko i okrenuo bi se i otišao. Nije nikakav autoritet pri

tom pokazao, nego je to djelovalo maksimalno sarkastično... kao... kao ismijavanje cijele situacije. On bi došao: "Nemojte tuć te ljude", okrenuo se i otišao. A ovaj je skakao po njemu, po njegovom besvjesnom tijelu.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Recimo sada nešto o vama lično. Jeste li vi zadobili bilo kakve povrede bilo u kasarni, bilo na "Ovčari"?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: U kasarni nije bilo fizičkog kontakta sa, sa većinom ranjenica... ranjenika, to jest, ljudi u autobusu, osim onih koji su bili pročitani sa onog popisa, pa su na putu do drugog autobusa dobili batina. A osobno, ja sam dobio kao i svi, znači u tom špaliru, rekao sam vam, znači dvadesetak ljudi puta dva, tri udarca sa raznim predmetima, to je bilo prilična količina batina, i onda... kad sam ušao u hangar, onda su me nastavili tuć'. Kada mi je ovaj razbio naočare sa pendrekom, bila mi je pukla arkada. Imam sada ožiljak i udaran sam po glavi, po tijelu. I poslije su tu bili podljevi, i modrice, a ništa mi nije slomljeno osim te arkade koja je tu.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste videli, da li je postojala bilo kakva komunikacija između oficira u vreme dok ste boravili u tom hangaru na "Ovčari"?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Mislim da... nisam zamijetio nikakvu značajniju komunikaciju.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bi da se sada pozabavim sa jednom drugom temom. Možete li Pretresnom veću da kažete da li su u to vreme rađeni bilo kakvi popisi?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa u trenutku, znači kad sam ja izdvojen, bio sam prvo kraj vrata unutar hangara, i zatim sam izdvojen izvan hangara, isto pokraj vrata. Kad sam tamo došao, tamo je već vani stajao Igor Kačić. I protokom vremena su tu dolazili ostali ljudi. Na kraju ih je u toj skupini bilo devet. Tada su, mi smo stajali vani, minimalno sat vremena, možda i duže, ne mogu odrediti tačno vrijeme. I tada je... smo, jedan je od mlađih uniformiranih ljudi, ali mislim da nije bio u regularnoj vojsci, nego više bi ga svrstao u TO, je napisao popis... tih devet ljudi, na dva papira. Znači, nije bila kopija, nego je u dva primjerka ista imena stavio. I da... rekao je da... i onda nas je uveo, s tim popisom nas je uveo u, u hangar. Jedan taj papir s imenima je dao oficiru, on ga je nazvao da je on oficir Službe državne bezbednosti, tako ga je... bezbednjak, jer tako ga je nekako nazvao, i jedan je dao njemu i rekao kao da smo mi lojalni, da će nas spasiti, da smo u redu, nismo nikakvi zločinci, tako nešto, i drugi je ostavio sebi. Taj oficir je spremio popis, i mi smo tad izašli iz hangara. Znači, to je sve što se tiče popisa što sam ja vidio unutar hangara i oko hangara.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da se pozabavimo time kako ste vi izdvojeni i izvedeni iz hangara, i zato molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Hteo bih da se sada ponovo vratim na situaciju u hangaru i na ono što nazivamo vukovarskom Teritorijalnom odbranom. Da li ste prepoznali i možete li da imenujete bilo koga iz Vukovara ko je bio prisutan u hangaru? Iz Vukovarskog TO?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Unutar hangara je bio znači Kuja, bio je Savić Miroslav i Mugoša Goran. Ali njega sam vidio ispred, ispred hangara. Ispred hangara sam vidio još Zorić Stevana i Zorić Nebojšu. To su otac i sin... I to je sve što se trenutno mogu sjetiti od imena.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li se sećate, jeste li videli nekoga za koga ste smatrali da vodi vukovarski TO?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa... tamo je bio čovjek sa, sa kožnim šeširovom koji je, koji je poznat kao Taksi Stanko. Ali ja ne znam, nisam znao tada da je on nekakav vođa TO. Tada nisam mogao znati. I vikali su nekog imenom Miroljub - da je, da je, da je on isto nekakav vođa. Ali isto tako, njega ja nisam poznao. Niti sam znao da li je on vođa. Ali...

TUŽILAC MOORE: Molim Sud za trenutak vremena. Hteo bih da vam sada skrenem pažnju na jedan dokument o kome smo već govorili na samom početku glavnog ispitivanja, a koji je bio na grafoskopu. Molim da se grafoskop ponovo uključi. I sada molim da pređemo na zatvorenu sednicu.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, sada smo ponovo na otvorenoj sednici.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Rekli ste nam da su vas izveli napolje, možete li nam nešto da kažete o tome kakvo je bilo svetlo napolju, jer naravno, u takvim okolnostima je teško procenito koliko je sati. Dakle, dok ste bilo napolju i čekali ispred hangara, možete li da kažete da li je napolju bilo dnevno svetlo, da li je bio sumrak, ili je bila već noć?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Dok smo dolazili bio je, bio je dan. Kad smo čekali ispred... hangara, počinjao je sumrak, da bi skroz se smračilo do, do kraja, u trenutku dok smo kretali kombijem, i onda kad već, u vožnji je već bio mrak.

TUŽILAC MOORE– PITANJE: Da li ste čuli rad neke mašinerije, nekih mašina tada?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: U vrijeme kad smo stajali ispred hangara, čuo sam rad teških strojeva u, u, u neposrednoj blizini i malo dalje.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sada bih hteo da se pozabavimo vašim povratkom. Koliko je otprilike ljudi bilo sa vama u tom kombiju?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Bilo nas je grupa od sedam u kombiju i vozač i mislim još jedan je s njim bio. I vratili smo se istim putem nazad za Vukovar, i prvo su nas odvezli na jedna od ulaznih vrata u "Veleprometu" i tamo je rečeno da, da nema mjesta i da će nas... i onda smo otišli dalje, i odveženi smo u "Modateks". I u "Modateksu" smo došli naveče i bilo je, tamo je bilo tristotinjak žena, od kojih sam dosta poznao njih, jer su bili na Olajnici za vrijeme rata. I nas sedam su smjestili, kako je to tekstilni pogon, na jedan veliki mramorni stol koji je služio za razvlačenje platna i... tamo smo prenoćili... na tom stolu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Tokom svedočenja, kada ste opisivali put od kasarne JNA pa do "Ovčare", vi ste rekli da ste išli preko polja. Šta ste time hteli da kažete, kada ste rekli da ste išli preko polja, jer ste onda nakon toga rekli da ste se vratili istim putem?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Pa to je jedan put koji vodi... Znači, kad se kreće iz kasarne, kreće se prema Negoslavcima, smjer Negoslavci. I onda se skrene lijevo. To je asfaltirana cesta oko koje su njive bile tadašnjeg kombinata "Vupik". Ne znam da li je to sada još uvijek valsništvu i to su bile velike površine koje... obrađivane, koje su obrađivane. A ta cesta je bila iako... beznačajan poljski put, je bila asfaltirana zbog tih strojeva da bi mogli, da bi mogli obrađivat zemlju. I ona vodi do "Ovčare". I onda kad se dođe na "Ovčaru", ide se desno prema... prema tom hangaru.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vi u stvari želite da kažete da ste ušli u Negoslavce pre nego što ste skrenuli levo ili ste išli u pravcu Negoslavaca?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: U pravcu Negoslavaca. Nismo, nismo bili blizu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Neću vam više postavljati pitanja u vezi sa tim. Sada bih hteo da pređem na "Modateks", kada ste se vi tamo nalazili. Da li ste vi lično u jednom trenutku napustili "Modateks"?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: "Modateks" sam napustio sutradan, znači to je 21. Ujutro kad smo se probudili, onda su nam prišla nekolicina ljudi, s tim što smo tu cijelu noć smo bili... pod naoružanom stražom smo spavali. Oko nas i na području tog pogona je bilo više naoružanih ljudi u uniformama, vojnika, jel'? I kada smo znači ujutro se... probudili se, dolaze, dolaze nekolicina ljudi od kojih je jedan, ne znam kako znam, ali čini mi se da se predstavio da je nekakav oficir JNA, ali nije bio... bio je u uniformi sve, osim jakne koja bila civilna "meklaudica", a imao je jak makedonski naglasak, i mogao bih potvrditi da, da je s velikom vjerojatnošću Makedonac. On nas je ispitivao redom: kako se zovemo, gdje smo živjeli i šta smo po nacionalnosti, i... a ovi drugi su gledali sa strane, među kojima je bila jedna djevojka, koja je bila obučena u klasičnu uniformu JNA. A bila je iz Vukovara i mlađa. Znači, nju bi mogli klasificirati kao vukovarski TO. Tokom tog ispitivanja ili neposredno nakon, po mene je došao

Savić Miroslav i odveo me iz te grupe. Znači, ja sam prvi koji je napustio tu grupu. I odveo me je u jednu kuću u ulici Svetozara Markovića.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li vam je bilo ko rekao šta se desilo sa grupom ljudi na "Ovčari" dok ste se vi nalazili na toj adresi, i da li ste vi možda imali bilo kakvih indikacija u vezi sa tim?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: Ja sam u toj kući ostao do 14. dvanaestog. I svakodnevno su dolazili pripadnici TO Vukovar koji su, koji su me ispitivali. A to su sve ljudi s kojima sam se ja poznavao ranije. Nešto je bila moja generacija, nešto je bilo i, i starijih. I onda je njima bilo interesantno šta sam ja vidio sa druge strane bojišnice. I onda su me ispitivali svakodnevno, šta je bilo, šta je ko radio i, i dolazili su. A jedino sam tada, dok ih je bilo više ili dvojica, trojica ili više, nisam ništa ja pitao nego sam samo vrtio svoju priču, a jednom prilikom sam uspio pitati Savić Miroslava, u kojeg sam donekle imao povjerenja zato što me je spasio, šta je bilo sa ljudima na "Ovčari"? On mi je rekao: "Svi su oni ispod trave". I to je jedina rečenica koju sam u to doba saznao o sudbini tih ljudi. Više nikog nisam ništa pitao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Časni Sude, skoro sam pri kraju. Hteo bih samo da pojasnim nešto. Hteo bih da sada pogledate dokazni predmet 205. Radi se o jednoj fotografiji... Nadam se da sada možemo da vidimo fotografiju. Da li ste ikada videli ovu osobu i da li je poznajete?

SVEDOK P- 030 – ODGOVOR: To je osoba koja je... prema kojoj se obraćano sa "kapetane Radiću". Kojeg sam vidio u bolnici i u autobusu u kasarni.

TUŽILAC MOORE: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala, gospodine Moore. Gospodine Vasiću, izvolite.

ADVOKAT VASIĆ: Hvala časni Sude. Samo nekoliko trenutaka da se pripremim.

sekretar: Časni Sude, ispravka za zapisnik. Dokument koji nosi oznake pseudonima za svedoka P-030 je u stvari dokazni predmet 526 pod pečatom, a ne 525 pod pečatom, kao što je ranije bilo najavljeno.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Puno vam hvala. Evo, kao što vidim, gospodin Vasić je spreman.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT VASIĆ

ADVOKAT VASIĆ – PITANJE: Hvala časni Sude. Ja se nadam da će ovi mikrofoni koji su sada duži nam omogućiti da lakše komuniciramo i da

prevodioci bolje čuju. Dobar dan gospodine. Ja sam advokat Miroslav Vasić, jedan od branilaca gospodina Mrkšića. Ja ću vam postavljati pitanja, no moram nešto da vas zamolim. S obzirom da mi govorimo jezik koji obojica razumemo, molim vam da... molim vas da nakon mog pitanja napravite malu pauzu sa vašim odgovorom kako bi prevodioci mogli da prevedu moje pitanje i vaš odgovor, i kako bi se omogućio transkript i kako bi to mogli da prate i ostali učesnici u postupku. Prvo bih da prođemo kroz neke tehničke detalje u vezi izjava koje ste dali. I ja bih zamolio časni Sude, ako možemo preći na kratko na, na privatnu sednicu?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, vratili smo se na javnu sednicu.

ADVOKAT VASIĆ: Vidim da nam je vreme isteklo.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: To je tačno. Dakle gospodine svedoče, nastavićemo sutra sa unakrsnim ispitivanjem. Za danas ćemo da prekinemo sa radom. Sutra nastavljamo sa radom u 9.30 časova.

